

Školské sestry de Notre Dame v Koclířově

v době od roku 1960 do roku 1994

Od ledna 1960 převzal stát všechny ústavy, které spravovala Charita, s výjimkou těch, které byly určeny pro umístění církevních osob. Mezi ně patřil ústav v Koclířově s kapacitou 81 osob. **Původně dům patřil Školským sestrám OSF** (Kongregace Školských sester Třetího řeholního řádu svatého Františka), byla v něm škola a vyhledávaný pensionát. Později se stal ústavem Charity a určen pro domov důchodců. V roce 1960 byly důchodkyně přestěhovány do jiných domovů, a ústav byl určen pro přestárlé sestry Českobudějovické provincie **Kongregace Školských sester de Notre Dame**.

27. září 1960 přijely první sestry ze Smolkova, s nimi provinciální představená Xavera Šimečková, takže sídlem Českobudějovické provincie od toho dne se stal Koclířov. V letech 1963 - 1972 byla provinciální představenou Českobudějovické provincie Kongregace Školských sester de Notre Dame **sestra Augustella Hošnerová**. Od roku 1972 byla ve službě provinciální představené **sestra Gonzaga Trčková**, a od roku 1980 **sestra Valeriána Fialová**, která již nebydlela v Koclířově, ale na Moravci (Charitní domov pro kněze).

Po příjezdu prvních sester Notre Dame v domě zůstalo dočasně ještě 6 sester františkánek, odjely 20 ledna 1961. Postupně přijížděly další sestry Notre Dame z ostatních domů provincie, takže koncem prosince zde bylo 72 sester důchodkyň a 16 sester zaměstnankyň. Charita si vždy určila civilního vedoucího domova.

Otec biskup Josef Hlouch

17. srpna 1963 přijel do Koclířova českobudějovický biskup ThDr Josef Hlouch. Státní úřady mu určily místo trvalého pobytu, kterým se stal Charitní domov v Koclířově. Těch několik let svědomitě a obětavě pečovala o otce biskupa Josefa Hloucha sestra M. Štefanie Pechová (+1984) V roce 1968 na den slavnosti Nanebevstoupení Páně dostal otec biskup státní souhlas k vykonávání svého úřadu v Českých Budějovicích. Z Koclířova odjel 7. června 1968.

Zajímavosti o hospodářství a stavebních úpravách

Po vystavění hospodářských budov v roce 1971 byl založen nový chov slepic, kterých bylo zakoupeno dle kroniky 60.

V roce 1972 byl také zakoupen vůz a kůň. Ale už v roce 1973 byl kůň prodán, neboť se nedal využít v kopcovitém terénu.

V roce 1972 byly natřeny rámy křížové cesty a v roce 1973 lavice.

V roce 1972 byl do oratoře pořízen nový oltář se svatostánkem a nové lavice.

V roce 1975 byla dokončena chata se šesti pokojíky.

V roce 1979 dokončena ubytovna na místě chlévů – 5 dvoulůžkových pokojů s příslušenstvím

V roce 1979 byla položena z jedné třetiny dlažba v kostele a šest nových dvojitéch oken, a v roce 1980 kostel vymalován a položen zbytek dlaždic. Také podle odborného návrhu P. Miroslava Blažka byly předělány stupně u hlavního oltáře a dva boční oltáře byly odstraněny. Místo nich byl umístěn velký kříž a soch P. Marie. Hlavní oltář byl pozlacen. Zřejmě v té době byl přemalován symbol františkánský na znak Kongregace Školských sester de Notre Dame.

V roce 1982 obnova fasády hlavní budovy a kostela

V roce 1993 se objevila plíseň pod lavicemi pravé zadní části, proto byla podlaha vytrhána, podloží izolováno a položena nová podlaha. V tomto roce také napadl některé stromy v lesíčku kůrovec. Asi třetina byla vykácena.

ThDr. František Štaud

V roce 1990 zemřel P. Karel Havlas. 5. srpna 1990 nastoupil jako duchovní správce ThDr. František Štaud. Byl dlouhá léta misionářem v Peru. Vyzval farníky, aby i v neděli přicházeli do klášterního kostela, kde je tepleji než ve farním kostele. 3. prosince 1991 převzal P. Štaud vyznamenání Comendator, které mu udělil prezident Peru za zásluhy a vykonané práce v Peru, kde působil 27 let. Této slavnosti se zúčastnil i nuncius Giovanni Coppa a velvyslanec z Peru. Na nádvoří se shromáždili věřící i kněží z okolí. Za diecézi přijel Mons. Kajnek. Předání se uskutečnilo v klášterním kostele.

Rozhodnutí o stěhování

Po dlouhém uvažování rozhodla provinciální rada, 18. dubna 1994, že se sestry z Koclířova přestěhují do kongregačního domu v Kardašově Řečici. Stěhování proběhlo po etapách, jednalo se o 42 sester. Také P. Štaud odjel se sestrami. Poslední dvě sestry se odstěhovaly 16. září 1994. Klášter byl předán sestrám františkánkám.

Zajímavosti o některých sestrách

Sestra **M. Jaromíra Sklenářová** už jako důchodkyně se svědomitě starala o sklizeň z rozsáhlých koclířovských zahrad.

Roku 1971 zemřela v Koclířově sestra **M. Charita Ouhledová**. Bohem propůjčené hřivny rozvíjela po celý řeholní život ve prospěch druhých, zvláště hluchoněmých, kteří v ní našli jedinečnou učitelku, ovládající jejich posunkovou řeč; proto se k ní s důvěrou obraceli i dospělí hluchoněmí a našli v ní moudrou rádkyni a těšitelku. Léta odpočinku věnovala spisování poutavých povídek, jimiž apoštolovala u mládeže i dospělých.

Roku 1980 zemřela v Koclířově učitelka hudby sestra **M. Emma Krčková**. Tato Bohem nadaná hudebnice nejen vyučovala hudbě a hrála s velkou láskou v chrámech, ale celý její život byl písní chvály a díky Pánu. Proto z ní vyzařovala velká dobrota a radost. I ve vysokém stáří, kdy ji opouštěly síly, byla nesmírně trpělivá, nikdy si nenaříkala a pro každého měla jen úsměv, který provázal její bytost do posledního dechu.

Roku 1984 zemřela v Koclířově dlouholetá sakristánka sestra **M. Petronella Gabrielová** v 35. roce řeholního života. Pán ji k sobě vedl cestou utrpení a mnohými nemocemi, z nichž poslední a pro ni nejtěžší byla rakovina. Nesla tento kříž za Spasitelem po 8 let, prožila úzkosti Getseman i muka Kalvárie až k tichému odchodu na věčnost. Byla to sestra velmi pořádná, svědomitá a pracovitá. Téměř celý řeholní život sloužila Bohu jako vzorná sakristánka a po více let spolusestrám jako pečlivá ošetřovatelka.

Roku 1984 zemřela sestra **M. Štefanie Pechová**. Několik let svědomitě a obětavě pečovala o otce biskupa Josefa Hloucha za jeho pobytu v Koclířově.

Hřbitov

Na hřbitově je pochováno 150 sester. Původní pomníčky byly v roce 2007 nahrazeny zjednodušeným ohraničením hrobových míst sester sloupky a řetízky. Hlavní pomník obsahuje všechna jména zemřelých a pochovaných sester v Koclířově.

Pro přehled: V roce 1971 bylo v Čechách přes 500 sester kongregace a 22 působišť.

Rok	Počet sester v komunitě Koclířov	Počet zemřelých sester	Duchovní
1960	88	-	P. Celsus Létavka OFM
1961	89	4	
1962	87	3	
1963	88	3	ThDr Josef Hlouch
1964	85	4	
1965	84	4	
1966	82	4	
1967	82	4	
1968	82	2	
1969	74	8	
1970	74	3	
1971	70	7	
1972	70	4	
1973	72	5	
1974	78	2	
1975	77	2	
1976	71	11	
1977	73	6	P. Karel Havlas
1978	70	5	P. Karel Havlas
1979	75	2	P. Karel Havlas
1980	69	6	P. Karel Havlas
1981	74	3	
1982	69	5	
1983	68	8	
1984	70	6	
1985	68	3	
1986	64	4	P. Karel Havlas
1987	65	4	
1988	63	3	
1989	58	5	
1990	52	7	ThDr. František Štaud
1991	51	4	ThDr. František Štaud
1992	50	2	ThDr. František Štaud
1993	45	5	ThDr. František Štaud
1994	42	2	ThDr. František Štaud
Na přelomu srpna a září 1994 se postupně přestěhovala komunita do Kardašovy Řečice		Od roku 1960 do roku 1994 zemřelo v Koclířově 150 sester. Jsou pohřbeny na místním hřbitově.	ThDr. František Štaud – přestěhoval se se sestrami do Kardašovy Řečice